

Jaké budou letos Vánoce?

Když se podíváme na kalendář, zjistíme, jak neuvěřitelně rychle dny běží a za rohem jsou Vánoce. Nás ženy čeká tedy nejen plnění pracovních povinností, ale i druhá domácí směna dlouho do noci. Je třeba umýt okna, provést důkladný úklid, nakoupit suroviny na vánoční cukroví a také shánět dárky. Každý rok slyším, že už nikdy nebudeme vše přehánět a tento čas vánočních svátků si prostě užijeme. Žádné z nás se však patrně nikdy toto předsevzetí nepodařilo uskutečnit. Vánoce jsou svátky klidu, pohody a příjemných setkání. Jenže v obchodech zablakávají vánoční nabídky, koukneme na inzertaty, jak na zboží, tak na rychlé půjčky, navštívíme internetové obchody, které nabízí vše, co si jen můžeme přát, a naše předsevzetí mizí. Po tom všem shonu, leštění, pečení a vaření usedneme ke slavnostnímu stolu a my ženy si v duchu řekneme, konečně. Je hotovo, bude klid. Ale kdepak. Začínají nás trápit úplně jiné věci. Někdo není dost nadšen z dárků, kvanta pracně nachystaného jídla a cukroví neubývají a my se snažíme vysvětlit, kolik to dalo práce, proto se jídlo musí sníst, aby se nezkažilo. Oč lepší by bylo prožít tyto svátky v klidu a bez shonu.

Zamysleme se nad tím, co vlastně letos na Vánoce připravíme. Dejme na první místo pohodu, čas, kdy můžeme udělat pár dobrých skutků. Vzpomeňme si na osamělé seniory, děti v dětských domovech a všechny, jež si naši pomoc zaslouží, včetně čtyřnohých mazlíčků, kteří se ne vlastní vinou ocitli v různých útulcích, když své páníčky přestali bavit. Můžeme-li, poděleme se s těmi, kteří takové štěstí jako my, být s rodinou, příbuznými a známými, v tyto dny nemají. Řeknete si, to je přeci samozřejmost. V tomto případě bych vám ráda poděkovala. Pokud ne, zkuste si tuto poměnkud netradiční formu Vánoc vyzkoušet. Udělá to nejen radost obdarovaným, ale i vám.

Miloslava Vostrá, poslankyně Parlamentu ČR za KSČM

Věra Hradilová s fotografií svého otce.

Skála »parašutistů« v Mauthausenu. Zde si skokem dobrovolně vzal život V. Kettner

Za Věrou HRADILOVOU

V souvislosti s návštěvou KT Mauthausen, o které psal s.Moucha, bych chtěla vzpomenout na ženu – soudružku Věru Hradilovou z Prahy, která naše řady opustila 14. října ve věku 88 let. Byla dlouholetou členkou Spolku Mauthausenských vězňů. Pocházela ze Srb. Její otec Karel Kettner, vedoucí pracovník družstva Včela a jeho bratr, horník Václav, byli jako komunisté a odbojáři zatčeni a vězněni v KT Mauthausen, kde také zahynuli. Její strýc František Křížek, redaktor SVOBODY a Rudého práva byl popraven v Ruzyni.

I přes vysoký věk se s.Hradilová účastnila všech akcí KSČM v Praze, jezdila do Lidic, Terezína a i do Mauthausenu. Vždy hledala „své Kladeňáky“. Její smrt mne velmi zasáhla. Proto i já jsem v KT Mauthausen věnovala květiny a zapálila svíčku.

Cest její památce!

V roce 2015 vyšel o Věrušce, jak jsme jí říkali, obsáhlý materiál Moniky Hoření. Myslím si, že je vhodné si ho připomenout.

EV

Válka není život!

Věra Hradilová, drobná stíhlá žena, hovořící krásnou češtinou. Nezapře, že celý život pracovala jako učitelka dětí základní školy. A je jim stále na blízku, například žáky a žákyňe pražské ZŠ Petřiny-jih doprovází na poznávací zájezdy do míst, jako jsou Lány, nebo tam, kde trpěli nejlepší synové a dcery českého národa: do Lidic, Terezína, Peckárny...

Pani Věra je dcerou Karla Kettnera. S láskou a něhou o něm hovoří, a častokrát se jí při tom zalesknou v očích slzy. Události staré více než 70 let jsou pro ni stále živé. Otcova fotografie je vložena d rámečku a je ozdobena háčkovanými třešničkami.

»Smrt našeho tatínka, to jsou nejtragičtější dny naší rodiny,« začíná její vyprávění.

»Naše obavy byly veliké. Od 22. července 1940 byl v rukou gestapa náš táta, od července 1941 jeho bratr Václav, povoláním horník, a od února 1941 maminčin bratr František Křížek. On také – jako první z našich obětí – umírá 1. října 1941 v 16.30 hodin zaštrfelením v Ruzyni.« František Křížek, strýc Věry Hradilové, byl redaktorem kladenské Svobody, členem redakčního kruhu Tvorby, šéfredaktorem Rudého večerníku a od roku 1929 redaktorem Rudého práva. Spolupracoval s 1. ilegálním vedením KSČ. O tom, že ve stejný den, kdy byl František Křížek popraven, byli zrovna souzeni i oba bratři Kettnerovi, nikdo z rodiny nikdo neušel. »Byly v nás jen velké obavy, kdy se objeví i jejich jména na pověstných vyhláškách o »nepřítelích říše.«

Pokračování na s.2

Filip nastínil, za jakých podmínek komunisté podrží Rabišovu vládu

Luboš Xaver Veselý přivítal v Pressklubu na Frekvenci 1 šéfa komunistů Vojtěcha Filipa. Ten hned na úvod zdůraznil, že zůstává v čele KSČM. Poté přidal několik podmínek, za nichž komunisté podpoří menšinovou vládu Andreje Babiše, a tvrdě zkritizoval Miroslava Kalouska. Komunisté jsou prý dnes demokratičtější než jeho TOP 09. »Nekončím, pokračuji, připravuji sjezd, který jsem ohlásil, že svoláme,« oznámil jasně Filip na otázku, zda odejde z funkce předsedy komunistů. Oznámený sjezd se prý bude konat 21. dubna. Pokud jde o volby, předseda KSČM čekal prý neslavný výsledek, ale s takto silným úderem prý nepočítal, byť tušil, jak jezdit po krajích, že komunisté v kampani tak úplně nezají.

Filip také zopakoval, že KSČM za určitých podmínek podpoří menšinovou vládu Andreje Babiše. »Zatím to nebudou vzkazovat prostřednictvím médií,« odbyl Filip otázku, o jaké podmínky jde. Podstatné je, aby tato země neprošla vládní krizí. Na něčem ale trvá. Součástí české legislativy se musí stát zákon o obecném referendu. Vedle toho komunisté požadují další zvyšování minimální mzdy po celé čtyři roky, zásadní zvýšení důchodů a zdanění církevních restitucí. Na těchto věcech budou prý komunisté trvat. O dalších věcech jsou připraveni jednat. Pár slov padlo také na adresu Miroslava Kalouska. Nápad předsedy TOP 09 na zablokování Poslanecké sněmovny považuje Filip za hodně hloupý. »Miroslav Kalousek je velký rétor a velký hráč, ale jak se říká, tentokrát trefil kozla. Tak hloupý nápad přece nemůže mít ve chvíli, kdy má Andrej Babiš pro volbu orgánů Poslanecké sněmovny 122 poslanců,« poznamenal Filip s odkazem na hlasy Babišova hnutí ANO, hlasy Pirátů a hlasy SPD Tomia Okamury. »Jeho výzva přišla pozdě a byla trapná. To jsem přece jenom od Miroslava Kalouska nečekal. Miroslav Kalousek po volbách řekl: »Všichni to zablokujte, ale my nejednáme s těmi a s těmi.« Pokud to chtěl udělat, tak měl jednat se všemi a měl začít hned po volbách. My jsme demokratičtější stranou než jeho TOP 09,« dodal. Stranou pozornosti šéfa komunistů nezůstalo ani předávání státních vyznamenání na Pražském hradě. »Já jsem hodně tleskal, když to dostal pan Zdeněk Troška, protože jeho filmy miluju,« prozradil. Nakonec přidal pár slov k situaci v ČSSD. Sociální demokraté dopadli ve sněmovních volbách ještě hůř než komunisté a podle Filipa se z toho teď budou těžko vzpamatovávat. »Oni byli vládní stranou a nedovedou si představit ten život v opozici. My, když dostala tu studenou sprchu KSČ, tak jsme začali budovat KSČM zdola,« pochvaloval si Filip s tím, že jen budování strany odpovídá ize opět získat důvěru voličů.

Autor: V. Filip Zdroj: Parlamentní listy

Poslanecký klub KSČM

Ing.Hana Aulická-Jírovcová ÚstK; RSDr. Alexander Černý OlmK; Ing.Jiří Dolejš Praha; JUDr. Vojtěch Filip JČK; doc.PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc. JMK; JUDr.Stanislav Grospič StČK; RNDr. Vladimír Koniček ZLK; Ing. Pavel Kováčik Vysoč.; Ing.Leo Luzar SMK; Ing.Květa Matušovská Park; JUDr. PhDr. Zdeněk Ondráček, Ph.D. KHK; Mgr. Ivo Pojezný JMK; PhDr.Ing. Jiří Valenta PlzK; Bc.Daniel Pawlas MSK, Ing. Miloslava Vostrá StČK.

Usnesení rozšířeného 9. zasedání OV KSČM Kladno ku 100.výročí VŘSR a 60. výročí úmrtí Ant. Zápotockého 6. listopadu 2017

Předány Pamětní listy KV KSČM aktivním ZO a některým starším soudruhům

OV KSČM děkuje :

s. Mgr. Marii Hrošové za emotivní vystoupení ke 100. výročí VŘSR

OV KSČM schvaluje :

1. Zprávu mandátové komise
2. Přípravu na pietní akt v Zákolanech , včetně pozvánky s jízdním řádem
3. POZ OK KSČM a přípravy X.sjezdu KSČM s tím, že okresní orgány může OK potvrdovat
4. Návrh rozpočtu OV KSČM Kladno na rok 2018

OV KSČM ukládá:

předsedům ZO :

1. Zajistit zástupce do OVK pro prezidentské volby a předat del. listy starostům

Termín : 13.12. 2017 do 16.00 hod.

2. Bezprostředně nahlásit na OV KSČM termíny VČS
3. Nahlásit na OV KSČM počet vánočních přáníček

Předsedkyni OV KSČM

Po obdržení Pověření připravit delegační listiny pro OVK v okrese
Termín : 30.11. 2017

Karel pocházel z hornické rodiny a sám byl horníkem. V 1. světové válce se mu podařilo utéci z »maršky« na italskou frontu. Prožitky z války i poválečná situace nově se zrodilí ČSR vedly k jeho občanskému i politickému vyzrání. Stal se iniciátorem sportovní činnosti v místě bydliště a jako náčelník Dělnické tělocvičné jednotky již na podzim 1920 pořádal velké veřejné cvičení. S budoucím švagrem Františkem Křížkem organizoval marxistickou levicí, oba vstoupili do komunistické strany.

Za přípravu stávky v roce 1929 na Dole Vaněk byl zařazen na černou listinu a propuštěn z práce. Stal se tedy administrátorem kladenské Svobody, později byl přijat do dělnického spotřebního družstva Včela v Praze, které sdružovalo levicově zaměřené lidi. Zde se plně uplatnil všechny jeho schopnosti i angažovanost. Stal se vedoucím politicko-organizačního oddělení a podílel se na pomoci stávajícím horníkům na Mostecku, a také německým antifašistům, organizoval dobrovolníky do Španělska, připravoval První máje. »Pamatuji si, jak jsme chodili na pražské První máje, a také na schůze, kam nás tatínek i maminka – i ona byla členkou KSČ – brávali s sebou, mě a sestru Miladu,« vypráví paní Věra.

Nacisté v Německu harašili zbraněmi, a proto bylo potřebné postavit jim mírovou hráz. V Bruselu se v roce 1936 konal první mírový kongres, kam jako delegát jel i Karel Kettner. Družstvo Včela také nestálo stranou a v době zvyšujícího se nebezpečí pro republiku organizovalo mírové slavnosti. Té v Holanech u České Lipy se účastnilo na 30 000 čs. občanů, včetně 7000 německé národnosti!

Na podzim 1938, v těžké době, která předznamenala doby ještě trudnější, Karel Kettner takticky odešel z vedoucího postavení ve Včele a jako její skladník začal plnit pokyny 1. ilegálního vedení KSČ k zajištění zásobování ilegálních pracovníků.

Věra Hradilová pamatuje mobilizaci, mnichovskou zradu – to jí bylo devět let. Tehdy Kettnerovi bydleli na vesnici, v Srbech nedaleko Lána, a Věrka jako děvčátko často poslouchala diskuse dospělých, kteří neskrývali obavu, co bude dál. Byť byla dítětem, věděla o politice, která se doma rozebírala, o pronásledování našich lidí, o zákazu komunistické strany za druhé republiky. Po Mnichovu a poté, co nacisté zabrali čs. pohraničí, přišli do vesnice Srby Češi a také němečtí antifašisté, kterým srbečtí občané poskytli ubytování. O tom, co je vyhnání – ovšem Čechů a antifašistů Němci – tedy Věra mnoho ví.

Jak prožívala 15. březen 1939, kdy jí bylo deset let? »To jsme už bydleli v Praze-Karlíně. Stáli jsme tento den venku, několik hodin v té slotě, kdy přišlo a sněžilo dohromady, a nevěřícími jsme hleděli na vjezd německých vojsk. Dospělí byli nešťastní, muži lamentovali, protože chtěli na podzim 1938 bojovat. Takové ponížení nikdy nemůžete zapomenout,« řekla jasně.

V odboji

Věra věděla, že tatínek je zapojen v protifašistickém odboji. Jeho zatčení provedl pověstný sadista z Pečkárny Böhms, a to osobně. Jak se to vlastně stalo? Kým byl prozrazen, ptám se. »Po válce jsem se dozvěděla, že dříve, než tatínek zatkl, stálo gestapácké auto u jednoho domu v Srbech (kde rodina opět žila)... Ale to víte, důkazy jsme neměli. A ti lidé se hned po válce odstěhovali, protože by s ostatními nevydrželi,« vysvětlila paní Věra. Pro jejího otce si přišli v pět hodin ráno 22. července 1940. »Bylo to strašné. Gestapák na tatínka řval samé nadávky a tatínek nemohl ani otočit hlavu.« Karel Kettner byl vyslýchán a mučen v Pečkárně. Na cele byl se spoluvězněm, který nacistický režim přežil a po válce zašel i ke Kettnerovým. O Karlu Kettnerovi – o soudruhu Kettnerovi – hovořil krásně, jaký to byl čestný člověk, který nikoho neprozradil. Rodina na něho může být hrdá.

Manželka a dcery tatínka ještě několikrát viděly. Jednou byly pozvány do Pečkárny, a vše bylo zrežimováno tak, aby několik hodin čekaly před místností, z níž se ozývaly křik a sténání. To byla »metoda«, jak mučeného přinutit k doznání, k prozrazení svých spolupracovníků. »Maminka nevěděla, kdo je uvnitř. Nějak si to, chudinka, popletla, ale my se sestrou jsme tatínka poznaly a nemohly jsme ta muka vydržet,« láme se hlas paní Věry. Po dvou a půl hodinách vyšel gestapák, který s nimi mluvil česky (tedy byl to bývalý čs. Němec), a směrem ke Kettnerovým prohodil: »Žádná návštěva nebude, protože neřekl, co jsme potřebovali.« Přesto za chvíli vyšel tatínek sám, starší Milada k němu utíkala, avšak on ji odháněl slovy: »Miluš, vrať se zpátky.« Snad aby neviděla jeho zbědovaný stav?

Pak jej ještě viděly asi dvakrát, než byl odvezen do koncentráku. Při posledním setkání byl smutný a říkal malé Věře: »Vim, že jsi šikovná, máš ráda děti. Tak se uč, ať se splní to, oč usiluješ. Ať se i mně splní to, v co věřím.« To byla jeho poslední slova a pak ho už jeho nejbližší nikdy neviděli.

V transportu do KT Mauthausen se 1. října 1941 Karel setkal s bratrem Václavem, vězněm kladenského gestapa. Oba bratři v této kruté, mučivé továrně na smrt padli. »Po válce mi dlouho neřekli, jak tatínek zahynul. Prý na schodech v Mauthausenu, kde se s vězni cházelo mimořádně kruté. Až jednou se někdo podřekl. Nechtěla jsem to vědět, bylo to zdrcující. Nacisté používali nejen kopanců a pendreků, ale taky psů! Má tehdejší reakce byla spontánní: To už nechci nikdy slyšet!« pokračuje vyprávění paní Věry. Stalo se tak 26. března 1942, kdy dobrý člověk, vlastenec a skvělý otec Karel Kettner skončil svou životní pouť. Téhož roku 16. dubna, podle vyprávění přeživších, na pověstných mauthausenských schodech jeho bratr shodil ze zad kámen a se slovy »bez Karla se nechci vrátit« dobrovolně skočil ze skály...

I lidická tragédie 10. června 1942 se niterné dotkla rodiny Věry Hradilové-Kettnerové, vždyť plameny z hořící vesnice ozařovaly oblohu viditelně daleko do kraje, a tuto děsivou podívanou sledovali i lidé v Srbech.

Mohla malá Věrka a její sestra Milada po všech těchto prožitcích, v období heydrichiády ještě vystupňovaných, »normálně« žít, chodit do školy, stýkat se se spolužáky? »Měla jsem pejska, a kromě toho jsem hlídala sousedům malé děti. To mě drželo, to mě vzdalovalo od té každodenní hrůzy, která doléhala na každou českou rodinu.« A ostatně, bylo toho utrpení tolik, že prý mnoho lidí otupělo...

Věra Hradilová splnila slib dany tatínkovi. Po válce vystudovala kladenský učitelský ústav a šla na umístěnou do Jirkova u Chomutova. Později zakončila pedagogickou fakultu a stala se učitelkou na základní škole v Praze. Od prvního června 1945 je členkou komunistické strany a nyní také Levicových klubů žen. Můžeme ji potkat na Prvním máji i na pietním aktu u Hlávkovy koleje 17. listopadu. Ona a její sestra jsou každodenními čtenářkami Haló novin.

Je velmi zneklidněná mezinárodní situací. »My, co jsme zažili válku, se bojíme hrozně - za potomky, za současnou generaci. Válka není život,« vyzývá. Nabízí svou pomoc, kde je potřeba. Například se angažuje za zachování sochy osvoboditele Prahy maršála Koněva na pražském náměstí Interbrigády. A řekla to do očí i tamním starostovi. Je možné se nezeptat dlouholeté pedagožky, jaká je současná mládež? Podle paní Věry je velmi důležitý učitel. Například její kolega k dětem promlouvá takto: »My vám něco napovíme, vy nad tím přemýšlejte, a pak se zeptejte na to, co vám není jasné.« A jsou takové děti, které vypadají na první pohled nepřístupné, až nafoukané, ale když například projdou terezínskou Malou pevností, takový kluk, do kterého by to vůbec neřekla, náhle zareaguje: »Tedy paní učitelko, je toto vůbec možné?«

A aby se nic podobného nikdy neopakovalo, aby »toto« již nikdy nebylo možné, se snaží svými silami i stále aktivní Věra Hradilová, uchovávat jí světlou památku na svého otce a dva strýce, statečné české muže.

Text i foto MH

- Vystoupení členů i hostů zasedání, včetně s. poslankyně Vostré
- První hodnocení volební kampaně a výsledků voleb do Sněmovny P ČR
- Informace ze zasedání Středočeského krajského výboru KSČM o situaci v krajském zastupitelstvu
- Informaci o účasti zástupců OV KSČM na zájezdu do KT Mauthausen

Carpe diem 4

Čapí hnízdo

Užívat si můžete i zábal a následnou masáž. Navíc když jsou tam milé mladé masérky. Jedna z nich právě poprvé vedla synka do školy. Vrátila se spokojená, malému se škola líbila. Nám se zase líbila masáž. Kdo chtěl, mohl si další masáže přikoupit. Jinak byly s masážemi problémy – způsobené dopoledním zájezdem na Babišovo Čapí hnízdo. Pro velký zájem musely vyjet dva autobusy a na nás, Kladěňáky, protože jsme ho plně obsadili, vyšlo dopoledne. A tak jsme si museli měnit časy dopoledních procedur, zejména masáže. Masérky však byly plny pochopení a se všemi se dohodly.

Čapí hnízdo bylo nedaleko – asi 40 km – na Benešovsku. Byli jsme zvědaví, jak to tam vypadá, protože v televizi to byl pořad jen jeden záběr. Vedoucí naší skupiny, řekla, že dá diabetikům dárek – zaplatí jim vylet! Nediabetici si patlali sami. Někteří odpůrci pana Babiše nechtěli jet ani zadarmo, ale nakonec jsme je přesvědčili. Je dobré vždy vidět, pak se může být zasvěceně kritizovat. Není třeba hned ostantativně dávat najevo pohrdání.

Při příjezdu nás rozdělili na dvě skupiny a vyrazili jsme s průvodci na prohlídku. Ekocentra. Součástí prohlídky je Naučná stezka procházející různými biotopy a expozicemi hospodářských zvířat i volně žijících živočichů a také malá zoo Labyrinth, kde našli útočiště nejen poranění ptáci ze širokého okolí. Záchraná stanice pro zvířata byla pěkná, ale u nás na Čabárně máme obdobnou, sice o něco skromnější, ale vybudovali ji ochránci zvířat sami. Neměli na to 50 milionů. Nejvíce se nám líbila samička prasete divokého Růženka, která právě prováděla ranní toaletu a v jejím rámci si česala srst o nastavený velký rýžový kartáč. Liška Eliška se nechtěla ukázat, ale my s Maruš jsme se trochu opožďovaly za skupinou, tak jsme jí viděly. Vylezla, protože byla přesvědčena, že ti čumilové jsou již pryč. My jsme jí evidentně neviděli.

Dostali jsme se dovnitř vlastního Čapího hnízda. Je to velká hala s možností variabilního uspořádání – od manéže pro koně, po koncertní sál nebo místo na různé oslavy. Sám A. Babiš se tam ženil.

Vedle je hotel s bazénem, kolem kterého byla rozmístěna luxusní lehátka a křesla pod látkovými stany. Pripomínalo to Orient. Za noc v tomto hotelu zaplatíte několik tisíc korun. Ale můžete jezdit na koních, zaplavat si i v jezeru, zachytat si ryby, či se povozit na lodičkách. Pro děti je pláž s pirátskou lodí a dalšími atrakcemi. Ideální rodinná dovolená... když na to máte. My ne!

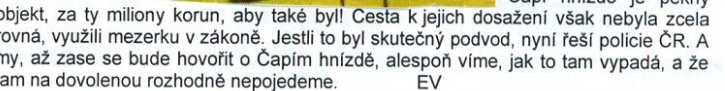
Šli jsme kolem stájí pro koně. Chovají tam i zvláštní plemena, např. černobíle strakatého koně s rousy na nohách. A na okolních velkých pastvinách, které nám také ukázali, byli světlehnědí koně s plavými hřívami. Plemeno jsem si nezapamatovala, ale prý jsou vhodní pod sedlo, k pluhu i ke kočáru.

Na závěr jsme byli pozváni do bistra

U čápa, kde jsme dostali kávu a domácí štrůdl. A abych nezapomněla, venku byla pro každého kniha A. Babiše O čem sním a několik výstisků dvou starších brožur, ve kterých různé celebrity opěvovaly jeho osobnost.

Čapí hnízdo je pěkný objekt, za ty miliony korun, aby také byl! Cesta k jejich dosažení však nebyla zcela rovná, využili mezerku v zákoně. Jestli to byl skutečný podvod, nyní řeší policie ČR. A my, až zase se bude hovořit o Čapím hnízdě, alespoň víme, jak to tam vypadá, a že tam na dovolenou rozhodně nepojedeme.

EV

BLAHOPŘEJEME

- ZO KSČM Unhošť srdečně blahopřeje s. Jiřímu DUŠKOVI, který dne 18. listopadu oslaví jubilejní 60. narozeniny. Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu, spokojenost a životní elán.
- ZO KSČM Stochov srdečně blahopřeje s. Josefu ŠÁMALOVI, který dne 19. listopadu oslaví jubilejní 85. narozeniny. Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu, spokojenost a životní jistotu.
- ZO KSČM Hrdlív srdečně blahopřeje soudružce Jaroslavě KMONIČKOVÉ, která dne 19. listopadu oslaví jubilejní 70. narozeniny. Do dalších let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, osobní spokojenost a pohodu.
- ZO KSČM Kladno srdečně blahopřeje s. Jiřímu KÚSTKOVI, který dne 20. listopadu oslaví jubilejní 55. narozeniny. Do dalších let přejeme hlavně hodně zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu a životní elán...

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

smějeme se

„Šéfe,“ ptá se lidojedský kuchař, „co dělat s tím polapeným novým poslancem?“ „Coby, uvařte dršťkovou!“